

ДЕТСКИ ЖИВОТЪ

свети Никола. — Знамъ, че ти си най-добриятъ рибаръ отъ цѣлото крайбрѣжие и нѣма да се посрамишъ!

— Ако е рекълъ Богъ, ще донеса! — отвѣрналъ рибарътъ и трѣгналъ.

Трѣгнала съ него и червеноперката.

— Ха сега, дѣдо, да те видя! Хвѣрли мрежата, да видимъ,

какво ще се улови отъ първия пѣтъ...

— Рибарътъ хвѣрлилъ мрежата, но я изтеглилъ празна. По-

вторилъ, потретилъ, ала въ мрежата му не се хващала нито една рибка.

— Брей, да се не видѣла и бедата му макаръ! — ядосалъ се той. — До сега такова чудо не ми се е случвало.

— Насамъ нѣма риба, дѣдо. Искашъ ли да те заведа, кѫдето има най-много едра риба?

— Като знаешъ, покажи ми. Поне тая вечеръ да се не върна съ празна мрежа при свети Никола.

Рибката му показала, накѫде да отправи лодката.

— Като че насамъ има мъртво вълнение, опасно е да вървимъ край него, — обадилъ се старецътъ.

— Да се връщаме!

— Не, не дѣдо, карай нататъкъ! — рекла червеноперката. Тука е най-едрата риба, пускай мрежата и ще видишъ!

Старецътъ едва удържалъ лодката. Спустналъ мрежата и ржката му сякашъ се откѣснала:

— Сигурно е голѣма риба! — зарадвалъ се той, дѣрпайки на горе тежкия товаръ.

Но единъ грамаденъ камъкъ теглѣлъ мрежата къмъ морско то дѣно.